GÁBORÉLET

2022 NOVEMBER

- Iskolánkba látogatott Kiss Gergely vízilabdázó
- Október 23-i ünnepély

Tartalomjegyzék

Szürke hétköznapok…….....…....……..……3

Ifi szemmel…….....4

Régen volt, hogy is volt……...……...….5

Halloween…….6

A hónap sztárja iskolánkban: Kiss Gergely……...…….……...7

Búcsúzó tanárunk…….…...……9

A hónap tanulói…….…..11

A hónap könyve……...……12

Az én sportom……..…….....…...13

Ti mondtátok; A hónap vicce…….……...…….……14

Aktuális……...……15

Életképek…….16

Gáborélet iskolai folyóirat 2022/23 (X. évfolyam, 90. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Galambos Anna 8.a, Radák Sára 7.a, Lakatos Alexandra 7.a, Sütő Viktória 7.b

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Szürke hétköznapok…

Kedves Gyerekek!

A november talán az a hónap, amit kevésbé szeretnek az emberek. Az idő hűvössé, esőssé, ködössé válik, de még nincs meg a téli táj szépsége. A nappalok rövidek, hamar sötétedik. Az iskolában pedig egymást érik a témazáró- és a röpdolgozatok, a feleletek, mert ugye közeleg a félév, és most van idő és alkalom jegyeket szerezni. Mi ezekbe a szürke hétköznapokba szeretnénk egy kis színt vinni nektek. Mindenekelőtt a Gáborélet novemberi számával, amelynek egyik témája az október 23-i műsorunk, az „Életképekben" erről az eseményről láthattok fotókat. Egy igazán nagy formátumú híresség, a háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó, Kiss Gergely volt iskolánk vendége, aki igen magával ragadó módon kötötte le diákjaink figyelmét egy rendhagyó osztályfőnöki órán, nagyon sok megszívlelendő tanácsot kaptunk tőle. Már túl vagyunk a suli-bulin, erről a következő havi számunkban számolunk be, az egyik ifi viszont ennek előkészületeiről írt. Zajlanak a versenyek is, nagy örömünkre sok szép eredménnyel, ezt láthatjátok az „Aktuálisban", és ezekhez kapcsolódik „A hónap tanulói" rovatunk is. Márta néni, a könyvtárosunk nyugdíjba vonult, az ő búcsúsorait is olvashatjátok, mint ahogy egyik diákunk Halloween partijáról szóló írását is. Újra jelentkeznek szokásos rovataink is, a „Régen volt, hogy is volt…", a „Az én sportom" és „A hónap könyve" is. A „Ti mondtátok" és „A hónap vicce" rovat pedig remélhetőleg megint sokakat derít jókedvre. Így, mindent összegezve, ugye, hogy nem is annyira szürke ez a november?

Erdős Levente

Ifi szemmel

- Agárdi Laura

Az idei suli-bulit én személy szerint nagyon várom. Talán idén zajlottak az előkészületek a leghatékonyabban és leggyorsabban. Év elején az ifi gyűlések mindig a suli-buliról szólnak, hisz az az első programunk. Az első pár gyűlésen a témát szoktuk kitalálni, és ötletelni rajta. Számomra ez mindig nagyon érdekes, hisz összeülünk kis csoportokba, és rengeteg téma felvetül. Ezekből a témákból kisebb-nagyobb mérlegelés és beszélgetés után döntünk és szavazunk. Ilyenkor a felsősöknek és az alsósoknak is külön-külön témát választunk. (Az idei témák szerintem nagyon érdekesek lesznek, én már alig várom.) Miután ezzel a feladattal megvagyunk, elkezdünk ugyanúgy kisebb csoportokban a feladatokon/feladattípusokon agyalni. Minden évben próbálunk belecsempészni valami újat. Ebben a részben azt szeretem a leginkább, hogy nagyon sokféle feladat felmerül, és amikor jön valami teljesen új ötlet, akkor majdnem mindenki agya „átkattan", és arra kezdünk fókuszálni, hogy hogyan lehetne a lehető legélvezetesebbre fejleszteni. Általában ezek a sportos feladatoknál szoktak előjönni, és persze az előadás részénél. Miután kész vannak, utána kerülnek kis csoportokba kidolgozásra. Ilyenkor körülbelül kettesével-hármasával dolgozunk együtt azokon a feladatokon, amik kész vannak. Ebben a szakaszban a legjobban azt szeretem, mikor frappáns bevezető szövegeket kell írni a feladatok utasításaihoz. Olyankor mindig nagyon jókat szoktunk szórakozni, mire összehozzuk azt a pár sort. Miután mindenki kész van a feladatokkal, utána az egész ifitársaság összeül, és leellenőrzi azokat. Talán ez a leges-legjobb rész az előkészületekben, hiszen ez olyan érzés, mint egy „mini suli-buli" az ifiknek. Az idei suli-bulit szerintem különösen élvezni fogják a diákok. A suli-buli legvége persze az előadás, minden évben nagyon várjuk az előadásokat. Szeretjük nézni, hogy a diákok képzelete meddig szárnyal az adott témában, és sosem okoznak csalódást, az biztos. Én minden suli-bulin, amin eddig részt vettem, az alsósoknál voltam segíteni, remélem ez idén se lesz másképp! Azt szeretem ilyenkor, hogy látom rajtuk, mennyire élvezik a feladatokat, és rettentően jó érzéssel tölt el minden program után és közben is, hogy amin dolgozunk jó hangulatban és sok munkával, az megéri, hiszen a diákok szeretik és értékelik.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Boros Eszter, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

1999-2003 között jártam a Gábor suliba - legalábbis remélem, jól számoltam! :) Az első két évben Ildi néni volt az osztályfőnökünk, aztán Éva néni. Ildi néninek akkor született az első fia, és emlékszem, neki is legalább olyan nehéz volt minket otthagyni, mint nekünk őt "elengedni".

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Sajnos nagyon rég nem jártam a suliban, pedig mindig szívesen gondolok vissza. Azt hiszem, láttam egy fotót, hogy a belső udvart felújították. Akkor még a Fő utcai és a Nádasdy utcai épület két külön iskola volt.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Nagyon aktív voltam, szerettem kipróbálni a különböző lehetőségeket: futóverseny Árpi bácsi szervezésében, színjátszó szakkör Erzsi nénivel, még az énekkarba is bekerültem egy rövid időre. Számomra viszont az őszi-tavaszi túrák és a vándortáborok jelentették a legfontosabb iskolai rendezvényeket. Ott tudtunk más osztályokban tanulókat is megismerni, és (életre szóló!) barátságokat szőni. Annyi mindent tapasztaltunk ott, ami a "nagybetűs életben" nem csak hihetetlenül hasznos, de szép emlékként velünk marad: praktikus pakolás, tájékozódás, tábortűznél éneklés, természetközeliség… És még sorolhatnám.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Szinte minden tanáromra szívesen emlékszem vissza. Nehéz kiemelni csak néhányukat. Jobban meg tudtam ismerni azokat, és több a személyes élmény azokkal, akikkel együtt kirándultunk: Éva nénit, Zoli bácsit és Ica nénit. De az Ági nénivel töltött rajzszakkör, palacsintázás Ildi néninél, Gabi néni térképgyorsasági versenyei és Erzsi nénitől az “Ige, mint olyan, nincs!” mondat örökre megmaradnak.

Miért szerettél ide járni?

Mert emberi és emberközpontú volt: A tanárok, úgy tűnt, minden diákot ismernek. Több osztályban voltak barátaim. Szerettem az órákat, és azt, ahogy tanultunk – bár akkor még kevés összehasonlítási alapom volt. A kis csoport az osztályban, családias légkör, vagány osztálytársak… és az oktatáson kívüli programok életre szólóak.

Már majdnem 20 éve ballagtam, de néhány élmény még mindig élénken él bennem. A volt osztálytársak közül többekkel ma is megtaláljuk a közös hangot, még akkor is, ha közben eltűntünk 5-10 évre egymás életéből. Olyan készségeket, tudást és kapcsolati hálót kaptunk, ami a későbbi években nagyon hasznosnak bizonyult – és bizonyul ma is.

Örülök, hogy Gáboros lehettem!

Halloween

Sajnos az őszi szünet idén elmaradt, de mi az unokatesóméknál azért tartottunk egy Halloween-partit a hosszú hétvégén. A házigazda megvette a díszeket, az édességet, aztán a buli napján csináltunk pár szellem-díszt, volt művér is, és persze nem maradhatott ki a tökfaragás sem. Én először faragtam tököt, de nagyon élveztem. Kifestettük egymást, átöltöztünk mindketten fehér pólóba, amelyre ráspricceltük a művért, de utóbbi jutott bőven a kezünkre, lábunkra és az arcunkra is, hogy minél félelmetesebbnek tűnjünk. Öten voltunk, a felnőttek magunkra hagytak a parti idejére, nagyon jó volt a hangulat, ment a zene, táncoltunk, sütiket ettünk, képeket és videókat is készítettünk, és sokat nevettünk. Amikor véget ért a parti, le akartuk mosni magunkról a művért, de meghökkentünk, hogy nem jött le, ezen jót nevettünk, de végül 2 nap után lekopott, úgyhogy normál módon visszatérhettünk az iskolába.

Lakatos Alexandra (7.a)

A hónap sztárja iskolánkban:

Kiss Gergely

Suliújságunk szeptemberi számában adott nekünk interjút a magyar vízilabdasport egyik legkiemelkedőbb alakja, a háromszoros olimpiai bajnok, világbajnok, kétszeres Európa-bajnok, többszörösen kitüntetett egykori sportoló. Akkor ígéretet tett, hogy amint az ideje engedi, szívesen ellátogat majd iskolánkba. Szaván fogtuk, ő pedig első szóra igent mondott, és örömmel jött el hozzánk, hogy egy rendkívüli osztályfőnöki óra keretében beszélgessen a gyerekekkel a pályafutásáról, sikereiről és nehézségeiről. Rendkívül inspiráló volt. Írásunkban a hozzá intézett legérdekesebb kérdésekből válogattunk.

Igaz-e, hogy az Ön neve előtt dr. titulus van?

Igen, de nem orvos vagyok, jogász végzettségem van.

Hogyan lett sikeres sportoló?

Sztereotípia, hogy csak sportos szülők gyerekei lehetnek élsportolók. Nekem szüleim se diplomások, se élsportolók nem voltak, én mégis az lettem. A szorgalmat örököltem tőlük. 6. osztály év végéig kitűnő voltam, országos bajnok vízilabdázó, de én angol szakra akartam menni középiskolában, így felvételiznem kellett. De azóta is hasznosítom ezt a tudásomat angol nyelvű előadásokat tartva. 15 évesen már ösztöndíjas voltam, 16 évesen együtt edzhettem olimpikonokkal, és válogatott lettem. Délelőtt még matek órán ültem osztálytársaimmal, este pedig már 30 évesek gyötörtek a vízben. Állandó rohanás volt az életem:

edzőtábor, utazás, suli, tanulás, meccsek. Ehhez a logisztika a kulcs, meg kell tervezni a napot óráról órára, még most is ezt teszem, és ajánlom is mindenkinek ezt a módszert. Én szerettem a feladatokat, a kihívásokat. Sok lemondással járt, de kárpótolt az élet máshol. 35 év sport, kemény munka, de többszáz érem, és megtanultam a kudarcok után felállni a padlóról. Ne feledjétek, minden nap egy új nap, új lehetőséggel! Nem szabad letérni az utatokról, koncentrálni kell arra! Se pesszimisták, se nagyképűek ne legyetek! Nekem is volt nagy arcú osztálytársam célok és út nélkül, aztán felnőttként találkoztunk, ő autószélvédőket mosott le apróért, én pedig sikeres vízilabdás lettem, és szereztem két diplomát. A pillanat nem egyenlő a sikerrel. Mindegy, kiből mi lesz, aki sok munkát tesz bele, azokra mindig felnéznek majd, ez alkot majd egy jó közösséget. Az én volt vízilabdás társaim, akik nem lettek sikeres pólósok, mind értékes emberek lettek, mert munkát tettek bele, és céljaik voltak. Lettek közülük cégvezetők, üzletemberek, orvosok, informatikusok, sőt, nagykövet is. Azért 600ezer emberből 13 lesz olimpiai bajnok, úgyhogy az nem mindenki lehet, de értékes ember viszont bárki.

Hogy nézett ki egy átlagos napja?

Reggel 9-től konditerem, 10-től vízilabdaedzés, ebéd, majd otthon délután tanulás és pihenés (ettől mindig frissebb lettem), este újra edzés, 10 óra után pedig lefekvés. Most már másabb az időbeosztásom, előadásokra, felvételekre járok.

Voltak-e sérülései?

Sajnos igen, 8-9 műtétem is volt. Ujj-, láb-, váll- és porcsérüléseim voltak.

Érezte úgy valamikor, hogy feladja?

Edzéseken milliószor a fáradtság miatt, de mire a falhoz értem, eszembe jutott, hogy olimpiai bajnok akarok lenni.

Mi volt a titka a csapatnak?

Nem voltunk önzőek, összetartás volt, elfogadtuk egymás hibáit, és elismertük egymás erényeit is. Ha elfogadjuk egymást akkor is, ha mások, különbözőek vagyunk, akkor tudunk közösen küzdeni a célunkért.

Búcsúzó tanárunk:

Fazekas Márta néni

Négy, élményekben gazdag évet töltöttem a Gábor iskolában.

A legszívesebben a kerületi könyvolvasó versenyekre emlékszem vissza, amelyen kerületi 5., 2. és 1. helyezést értünk el a gyerekekkel. Minden verseny 5 fordulóból állt, a 2., 3., 4., 5., és 6. évfolyamokkal olvastunk remek könyveket. A versenyző csapat 3 fős volt, de előfordult, hogy 2-3 csapatot is indítottam. Szívesen emlékszem a közös felkészülésekre, mert lelkesen jöttek a gyerekek, lelkesen olvastak, és felvillanyozta őket, hogy a korábbi fordulókban 1., 2. helyen végeztünk. A következő évben már jelentkeztek a gyerekek, hogy ismét megyünk-e. Engem a gyerekek lelkesedése mellett az motivált, hogy ifjúsági regényeket nyerhettem az iskolai könyvtár számára.

Szerettem a Magyar Népmese Napját 1-1 népmese dramatizálásával megünnepelni az alsó tagozaton és az 5. osztályban. A gyerekek nagyon élvezték, hogy szerepelhetnek az osztály előtt. Minden alkalommal jutott rá idő, hogy kétszer is eljátsszuk a mesét más-más szereposztásban. Nekem pedig jól esett, ha azt mondta a tanító néni, hogy „ Márti, nálad tanulták meg a gyerekek, mi az a láncmese.”

Szerettem könyvtári órákat tartani a legkülönbözőbb témákkal kapcsolatban, melyek közül kettő nagyon emlékezetes maradt. Az egyiket Sólyom Éva néni 7.c osztályában tartottam. Az óra témája a romantika volt a művészetekben, beleértve az irodalmat is. Arra nem számítottam, hogy a gyerekek megtapsolnak az óra végén. Eddig az órát kísérő kolléga kérte meg a gyerekeket, hogy köszönjék meg a hallottakat. Ezek után még Éva néni is odajött

hozzám, megköszönte az órát azzal, hogy ő ilyet még nem látott ebben az iskolában.

A másik órám Jankovics Marcellről szólt. Úgy gondolom, ő a 20. században olyan kiemelkedő teljesítményt nyújtott, amely jelentőségét Arany Jánoséhoz mérem. Minden felsős osztályban előadtam. Érdeklődéssel hallgatták a gyerekek, hogy egy számukra ismeretlen egyénről képes vagyok 50 percet beszélni vetítésekkel megtűzdelve, és odafigyelő partnerek voltak ebben.

Szerettem a Fő utcai épület könyvtárába járni, mert már a folyosón befelé rám köszöntek a gyerekek, megöleltek és kérdezték: ” Szia, Márti néni, jöhetünk a könyvtárba?” Mindig osztálynyi gyerek üldögélt a könyvtárban könyvet válogatva, lapozgatva, olvasgatva. Hozták a saját könyveiket, mutatták és mesélték, miért érdekes. Nekem persze ez muzsika volt a fülemnek, hogy ennyi gyerek szívesen olvas, és megosztja velem az élményeit.

Nagyon köszönöm minden kedves kollegámnak, aki lehetővé tette, hogy versenyre készítsem a gyereket, beengedett az órájára könyvtári órát tartani, tankönyv selejtezésnél gyerekeket adott, hogy gyorsabban végezzünk. Úgy érzem, mindenki a segítségemre volt.

Fájó szívvel búcsúzom a „szerelmetes osztályaimtól”, Éva néni 7.c-jétől, Anna néni és Tünde néni alsós osztályától, akiket versenyre készítettem, állandó látogatói voltak a könyvtárnak, és megesküszöm, hogy „könyvvel a kezükben” születtek. És Zsuzsa néni, Tilda néni, Mónika néni és Anita néni 1. osztályától, akik a világon a legjobban tudnak szeretni.

Sok szeretet kaptam a kicsiktől, akik elmentek mellettem a folyosón, megöleltek, „Márti néni, szeretlek”, és akik bejöttek a könyvtárba játszani, pihenni, olvasni, beszélgetni.

A hónap tanulói

októberben

Király Milán 3.b

Azért kell tanulni, hogy felnőttként tudjunk jól dolgozni, és ne legyünk szegények. Szüleimtől szoktam dicséretet kapni, és ez fontos nekem. Kedvenceim a matek a számok miatt, a környezet a természet miatt és a tesi a mozgás miatt. A kerületi szépolvasó versenyen arany okleveles lettem. Szabadidőmben legózni, kidobósozni és számítógépezni szeretek. Felnőttként lakásfelújító és youtuber leszek, mert szeretek szerepelni. Szeretem ezt a sulit, mert jók a tanárok, az osztály, a termünk és békés ez az iskola.

Nagy Boglárka 3.a

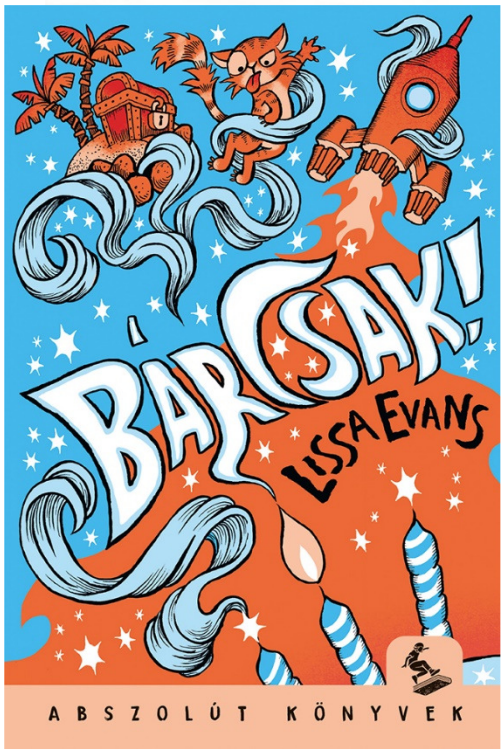

Kőnig Ádám 4.b

Azért kell tanulni, felnőttként okosak legyünk, jó munkánk és jó fizetésünk legyen. Szüleim segítenek, bíztatnak. Kedvenc tárgyam az olvasás és a matek. Délutánonként taekwondora járok. A kerületi szépolvasó versenyen arany okleveles lettem, de matek versenyekre is járok. Szabadidőmben számítógépezem, társasozom, olvasok. Ha felnőtt leszek, informatikus vagy matematikus leszek. Szeretem ezt az iskolát, mert sok a barát, kedvesek a tanárok és tetszik ez a hely.

Azért kell tanulni, hogy sokat tudjunk, ne legyünk buták, mert az ciki. Szüleimtől év végén a jó biziért kapok kis jutalmat. Kedvenc tantárgyaim az olvasás és a tesi. Délutánonként úszásra járok, és hamarosan gimnasztikára is fogok. A kerületi szépolvasó versenyen arany okleveles lettem, pedig első versenyem volt. Szabadidőmben olvasok vagy plüssállataimmal játszom. Légtornász szeretnék majd lenni. Ebben a suliban kedvesek a tanárok, és nagyon sok dolgot lehet tanulni.

A hónap könyve

Lissa Evans: Bárcsak!

A Bárcsak! című könyv története a világ legizgalmasabb iskolai szünetének varázslatos és vicces leírása, amelyben még a legtitkosabb kívánságok is valóra válnak.

Mit szólnál, ha a szülinapi kívánságod egyszer csak valóra válna? Hőseinkkel pont ez történik! Vagyis csak majdnem, mert véletlenül a szomszéd néni kívánságait keltik életre. Aztán többek között száguldó űrhajón, viharos tengeren, izgalmas filmforgatáson kutatják a kívánságaiban elveszett Filly nénit. Bár a legfőbb segítséget ők jelentik egymásnak, az sem árt, hogy egy hirtelen beszélni tudó, zsémbes macska is velük tart ezen a hihetetlen utazáson.

A könyv legfőbb üzenete, hogy soha nem késő megélni az álmainkat, és hogy bizony a legidősebb nénikben is él még a kislány. No meg persze az, hogy a generációk között igenis szövődhet fantasztikus barátság. Bátran ajánlom mindazoknak, akik szeretik az izgalmakat, a humort és a váratlan fordulatokat. Kellemes olvasást kívánok!😊

Radák Sára7.a

Az én sportom – *Sütő Viktória, női labdarúgás*

A női labdarúgásban, az U14-U16 női futball csapatok 3x25 percet, azaz 75 percet játszanak egy alkalommal. A pályák 90-120m hosszúak és 45-90 m szélesek lehetnek, és csak kizárólag téglalap alakúak, semmiképp nem lehet négyzet alakú. A legtöbb lánycsapat nagyon sokat szokott edzőmeccset játszani fiúkkal, hogy jobbam fejlődjenek, azonban az edzésekben csak lányok vehetnek részt.

Én személy szerint 2 éve focizom csatárként a BVSC-Zugló U14 és U16-os korosztályainál. Úgy vélem, a legnehezebb dolga a kapusnak és a csatároknak van (persze senkinek se könnyű). Minden meccs előtt legalább 90 perccel hamarabb oda kell érni. (1 óra bemelegítés, 30 perc öltözés)

A női futballról tudott tény, hogy sokkal jobban alábecsülik, és hogy sokkal kevesebb támogatást kap, mint a férfi futball.

Mindent összegezve a foci egy nagyon élvezetes sport, és nem csak a fiúknak, a lányoknak is tud örömet okozni.

Sütő Viktória (7.b)

Ti mondtátok…

„*Tanárnő, hogy mondják angolul, hogy rúgni?* Kick (ejtsd: kik). *Hát ők.”*

„A Szent korona az apartmanban van…” (a parlament helyett)

Hogy mondjuk angolul, hogy jövő télen? *„Next frozen…”*

A hónap vicce

„- Abban a mondatban, hogy: ’A pásztor a mezőn legelteti a nyájat’ - melyik a helyhatározó?
- A pásztor.
- Nono! Már hogy lenne a pásztor a helyhatározó?
- Azért, mert a pásztor határozza meg a helyet, hogy hol legeljen a nyáj…”

(Galambos Anna 8.a)

Aktuális

Versenyeredmények:

Kerületi diákolimpia, mezei futóverseny:

Bardócz Milán, Balogh Patrik, Darázs Márton, Jandricza Tamás, Slett Márton (8.b) - **1. helyezés**

Asztalitenisz Budapesti ICSB, Zugló:

Felsős fiúk: Nguyen Doan Than Dat 'Dávid' - Farkas Dominik (7.a) - **1. helyezés**

Vegyes páros: Bakos Viktória (7.a) - Dió Mihály (8.a) - **1. helyezés**

Alsós fiúk: Karászi Dávid - Lakatos Leonardo (4.a) - **3. helyezés**

Alsós lányok: Maár Nikolett (4.a) – Kollárik-Bábel Hanna (3.a) - 4. helyezés

Felsős lányok: Hegedűs Vivien - Istenes Bernadett (8.a) - 4. helyezés

Asztalitenisz diákolimpia budapesti döntő:

Alsós: Maár Anna - V. hely, Maár Nikolett - IV. hely

felsős: Daher Mohamed Mumen V-VIII. hely, Bakos Viktória V-VIII. hely,

Fiú csapat (Szigeti Krisztofer Raul, Daher Mohamed Mumen, Buzás Kevin) - V-VIII. hely

Lány csapat (Bakos Viktória, Hegedűs Vivien, Bálint Natália) - II. hely

Kerületi szépolvasó verseny:

Király Milán (3.b) – arany oklevél

Kőnig Ádám (4.b) – arany oklevél

Nagy Boglárka (3.a) – arany oklevél

Kerekes-Rövid Levente (4.a) – bronz oklevél

Molnár Péter (2.a) – bronz oklevél

Cooper-Balázs Iván (2.b) – bronz oklevél

Kincskereső Kulturális Találkozó:

6.a Tánc-Zumba csapat – **1. helyezés**

Bálint Amanda (6.a), vers- és próza – **2. helyezés**

Xiao Yuhan (6.a), vers- és próza – **3. helyezés**

